

Oficjalne Przepisy Sportowe Olimpiad Specjalnych

ŻEGLARSTWO

WERSJA: Lipiec 2016 | © Special Olympics, Inc., 2016 | Wszelkie Prawa Zastrzeżone

www.OlimpiadySpecjalne.pl

ŻEGLARSTWO

1. PRZEPISY REGULUJĄCE

Oficjalne Przepisy Sportowe Olimpiad Specjalnych obowiązują na wszystkich regatach. Jako międzynarodowy program sportowy Olimpiady Specjalne stworzyły te przepisy w oparciu o przepisy International Sailing Federation (ISAF). Należy stosować przepisy ISAF, chyba że są niezgodne z przepisami Olimpiad Specjalnych lub z Artykułem I. W takich przypadkach obowiązywać będą Oficjalne Przepisy Sportowe Olimpiad Specjalnych.

Aby uzyskać więcej informacji dotyczących kodeksów postępowania, norm szkoleniowych, medycznych i wymogów bezpieczeństwa, podziału na kategorie, nagrody, kryteria awansu na wyższy poziom konkurencji oraz sportu zunifikowane należy zajrzeć do Artykułu I przepisów Olimpiad Specjalnych.

2. OFICJALNE KONKURENCJE

Ich zakres został pomyślany tak, by dać możliwość startu zawodnikom z każdego poziomu sprawności. Program opisuje proponowane konkurencje i, jeśli to potrzebne, zawiera wskazówki do ich przeprowadzania. Trenerzy są zobowiązani do dobrania odpowiedniej konkurencji oraz programu treningowego adekwatnie do możliwości oraz zaangażowania swoich zawodników.

Poniżej znajduje się lista oficjalnych konkurencji w żeglarskim rozgrywanym w ramach Olimpiad Specjalnych. Regaty obejmują wyścigi w następujących poziomach:

2.1. Poziom I – Drużyna Zunifikowana

2.1.1. Zawodnicy Olimpiad Specjalnych, będący członkami załogi, odpowiedzialni są za obsługę żagla dziobowego.

2.2. Poziom II – Drużyna Zunifikowana

2.2.1. Zawodnicy Olimpiad Specjalnych sterują łodzią przez 100% wyścigu począwszy od sygnału informującego o przygotowaniu do startu, przez cały dystans danej konkurencji aż do osiągnięcia mety.

2.3. Poziom III – Drużyna Zunifikowana

2.3.1. Osadę stanowią tylko zawodnicy Olimpiad Specjalnych z trenerem na pokładzie. Zawodnicy samodzielnie sterują łodzią i obsługują żagle. Partner może udzielać wskazówek taktycznych słownie.

2.4. Poziom IV

2.4.1. Cała drużyna składa się z zawodników Olimpiad Specjalnych (na pokładzie nie może być obecny trener).

2.5. Poziom V

2.5.1. Zawodnicy Olimpiad Specjalnych startują indywidualnie na łodziach jednoosobowych.

3. ZASADY WSPÓŁZAWODNICTWA

3.1. Informacja o Regatach

3.1.1. Komitet Organizacyjny Regat jest zobowiązany do przekazania potencjalnym zawodnikom informacji o Regatach oraz instrukcji dotyczącej przebiegu zawodów.

3.2. Łodzie

3.2.1. Na zawodach każdego szczebla (regionalne, narodowe, międzynarodowe) używane są łodzie klasy katamaran i/lub łodzie jednokadłubowe.

3.3. Punkty

3.3.1. Punkty przyznaje się zgodnie z Zasadami Regat zawartymi w załączniku A, System Małych Punktów, z wyjątkiem przepisu A2 o wyłączeniu najgorszego wyniku punktowego

jachtu. Punktacja wyścigu lub wyścigów stosowana do podziału na grupy sprawnościowe będzie użyta przy punktacji końcowej jachtu, w oparciu o końcową pozycję jachtu w obrębie ich podziału na grupy.

3.4. Uczestnictwo w Poziomach

3.4.1. Zespoły podczas zawodów muszą przestrzegać przepisów zgodnych z Poziomem swojej konkurencji. Czyli od momentu sygnału przygotowawczego do startu aż do dołynięcia do mety. Zespoły nieprzestrzegające zasad swojego Poziomu powinny zrezygnować z ukończenia wyścigu i nie uzyskać żadnych punktów za ten wyścig (DNF – "did not finish").

4. MIEJSCE ROZGRYWANIA REGAT I WYPOSAŻENIE, OBIEKTY

4.1. Urządzenia

4.1.1. Wszystkim uczestnikom regat (zawodnikom, trenerom, sędziom, obsłudze medycznej, opiekunom) należy zapewnić dogodny dostęp do łodzi, na których rozgrywane będą zawody.

4.2. Konfiguracje tras wyścigów

4.2.1. Trasy regat są wybierane z standardowych konfiguracji kursów Olimpiad Specjalnych.

4.2.2. Te standardowe kursy to:

4.2.2.1. Kurs 1 – S A C F

4.2.2.2. Kurs 2 – S A B C F

4.2.2.3. Kurs 3 – S A B C A C F

4.2.2.4. Kurs 4 – S A C A C F

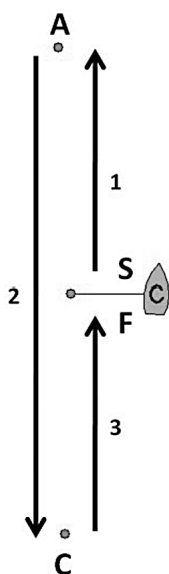
4.2.2.5. Kurs 5 – S A (Najdłuższy dystans to 1,000 metrów z metą w punkcie A.)

4.2.3. S = Start; F = Meta; A = boja nawietrzna; B = boja baksztagowa lub półwiatrowa; C = boja zawietrzna.

4.2.4. Wszystkie boje powinny być umieszczone na lewo od portu.

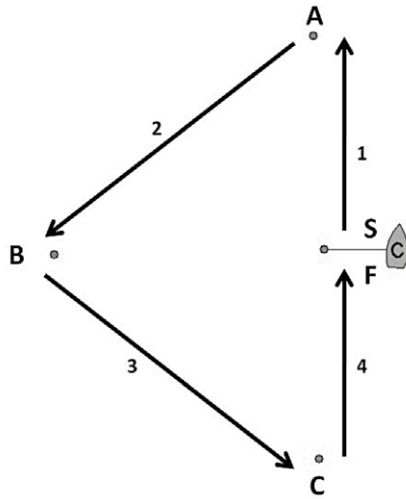
4.3. Diagramy standardowych kursów:

4.3.1. Kurs 1

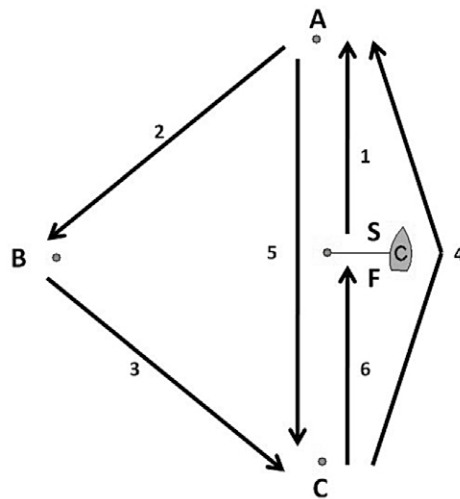

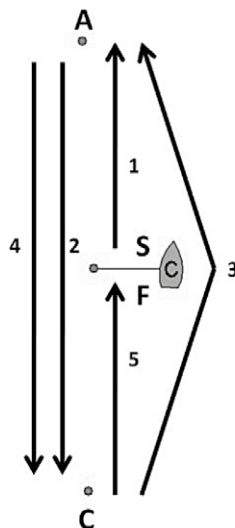
4.3.2. Kurs 2

4.3.3. Kurs 3

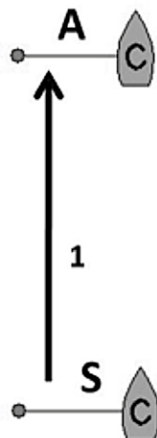

4.3.4. Kurs 4

4.3.5. Kurs 5

4.4. Start i Meta

4.4.1. Na wszystkich trasach linia startu i mety nie mogą przecinać innych linii. Etap 4 w Kursie 3 i etap 3 w Kursie 4 mogą minąć bo o bu stronach linię mety i startu, chociaż na schematach pokazane jest omińcie tylko z prawej strony.

4.5. Nawroty

4.5.1. Odległość od boi nawietrznej do boi zawietrznej nie może przekroczyć 2,000 metrów.

4.6. Warunki Pogodowe

4.6.1. Delegat techniczny ma prawo wstrzymać zawody (regaty) jeśli uzna, że niekorzystne warunki pogodowe panujące na akwenu mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa uczestników.

5. SKŁAD DRUŻYN ZUNIFIKOWANYCH (POZIOM I i II i III)

5.1. Załogi

5.1.1. Załogi będą się składały zarówno z zawodników z niepełnosprawnością intelektualną jak i z zawodników pełnosprawnych.

5.1.2. Jeśli łódź ma dwuosobową załogę, to składa się z jednego zawodnika i jednego partnera. Jeśli łódź ma mieć załogę trzyosobową lub większą, to powinna w niej być proporcjonalna liczba zawodników i partnerów. Nigdy nie może być więcej partnerów niż zawodników w jednej załodze.

6. PODZIAŁ NA GRUPY SPRAWNOŚCIOWE

6.1. Liczebność grup sprawnościowych

6.1.1. Każda grupa sprawnościowa powinna liczyć od 3 do 8 załóg.

6.2. Wyścigi przydziału do grup sprawnościowych

6.2.1. Jeśli regaty są jednodniowe, to wyniki pierwszego wyścigu używane są do podziału na grupy sprawnościowe.

6.2.2. Jeśli regaty mają trwać dłużej, podział na grupy odbywa się na podstawie pierwszych trzech wyścigów rozegranych pierwszego dnia. Jeśli pierwszego dnia nie uda się przeprowadzić więcej, niż trzech wyścigów, za podstawę do przydziału grup sprawnościowych należy uznać pierwszy rozegrany wyścig.

6.2.3. Komitet Wyścigu (Komisja Konkursowa) może podjąć decyzje o zaliczeniu do klasyfikacji medalowej wyników uzyskanych w biegach preeliminacyjnych rozgrywanych w celu podziału na grupy do wyników wyścigów służących do określenia miejsc w grupach.

7. BEZPIECZEŃSTWO

7.1. Problemy zdrowotne

7.1.1. Zawodnicy z zaburzeniami drgawkowymi, astmą, zaburzeniami pracy serca lub innymi dolegliwościami mogącymi wpływać niekorzystnie na poziom ich żeglowania, są zobowiązani zasygnalizować to odpowiednio wcześniej swoim trenerom oraz organizatorowi regat. Zawodnicy płynący w jednoosobowych łódkach nie mogą mieć podczas ostatniego roku napadu z drgawkami (bez względu na to czy biorą leki czy nie). Zawodnicy, którzy cierpią na astmę i inne drobne dolegliwości mogą brać udział w regatach pod warunkiem, że powiadomili o tym organizatora w formie pisemnej. Zawodnicy, którzy cierpią na napady drgawkowe powinni zostać nieodpuszczeni przez lekarza do udziału w zawodach. Jeżeli trener jest zaniepokojony poziomem sprawności sportowca, powinien zalecić by płynął on z innym zawodnikiem, partnerem zunifikowanym lub trenerem jako opiekunem.

7.2. Umiejętności pływackie

7.2.1. Wszyscy członkowie załogi muszą posiadać umiejętność przepłynięcia minimum 10 m w kamizelce ratunkowej. Trenerzy są zobowiązani dołączyć do formularza zgłoszeniowego dokument potwierdzający, że ich zawodnicy mają taką umiejętność.

7.3. Obowiązki Komitetu Organizacyjnego

7.3.1. Komitet Organizacyjny zawodów jako priorytet stawia sobie bezpieczeństwo zawodników przy podejmowaniu jakichkolwiek decyzji związanych z prowadzeniem zawodów.

7.3.2. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo powinna koordynować wszystkie działania w zakresie bezpieczeństwa, ratownictwa i reagowania kryzysowego.

7.3.3. Sędziowie zawodów oraz personel łodzi ratowniczych powinni być przeszkoleni w zakresie poruszania się łodziami motorowymi i ratowania osób, które wypadły za burtę.

7.4. Łodzie wspierające

7.4.1. Każde miejsce, w którym organizowane są zawody żeglarskie dysponuje łodzią motorową z wykwalifikowaną załogą ratowniczą gotową do udzielenia pomocy jeśli będzie ona potrzebna. Na osiem startujących osad, powinna przypadać przynajmniej jedna taka łódź. Łodzie ratunkowe powinny towarzyszyć wszystkim startującym załogom od momentu opuszczenia przez nie portu, do momentu ich powrotu po zawodach.

7.4.1.1. Każda taka łódź wspierająca powinna być wyposażona w apteczkę pierwszej pomocy i odpowiedni sprzęt ratunkowy. Żaglówki powinny mieć podobny sprzęt zgodnie z możliwościami ich modelu.

7.5. Kamizelka ratunkowa

7.5.1. Każdy zawodnik przebywający na wodzie, w basenie portowym, w strefach postoju, za wyjątkiem krótkich momentów przebierania się, uzupełniania wyposażenia etc. dla swojej wygody i bezpieczeństwa, przez cały czas zobowiązany jest do noszenia kamizelki ratunkowej certyfikowanej przez narodowe związki żeglarskie.

7.6. Udzielanie pomocy

7.6.1. Trenerzy mogą udzielić pomocy innym zawodnikom jeżeli uznają, że bezpieczeństwo żeglarza jest zagrożone. Kiedy pomoc zostanie udzielona, zawodnik powinien niezwłocznie zrezygnować z udziału w wyścigu i poinformować o tym komisję zawodów.

8. OBSŁUGA

8.1. Delegat techniczny

8.2. Główny Sędzia Wyścigu

8.3. Mierniczy

8.4. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo